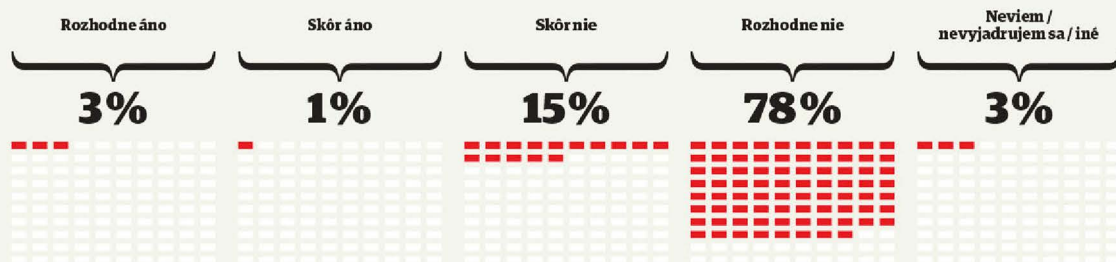

Barometer

Je podľa vás prijateľné, ak predstaviteľ štátnej inštitúcie alebo štátom ovládanej firmy odmieta zverejniť svoj životopis?

Veľká časť riaditeľov štátnych nemocníc nechce zverejniť svoj životopis. Odvolávajú sa na GDPR. Informácie by však mohli pomôcť včas odhaliť konflikty záujmov.

strana
20

Kto a ako hlasoval?

Úplný zoznam respondentov všetkých TREND barometrov, ich odpovede na otázky a osobné komentáre k téme nájdete na www.etrend.sk/barometer. 94 vybraných osobností slovenskej ekonomiky hlasovalo elektronicky medzi štvrtkom 28. 2. 2019 a pondelkom 4. 3. 2019. Kvôli zaokrúhľovaniu na celé čísla sa súčet odpovedí nemusí rovnať 100%.

Ivana Molnárová, generálna riaditeľka, Profesia.sk (rozhodne nie): Životopis je štandard, ktorý by v prípade štátnych predstaviteľov mal byť verejne dostupný. Pri každom pracovnom pohovore, tiež ak sa uchádzate o verejnú zákazku, je životopis samozrejmosťou. Vynárajú sa hneď otázky, prečo to potrebujú štátne inštitúcie tajiť, čo sa za tým skrýva. Práve teraz, keď chceme na Slovensku vrátiť dôveryhodnosť aj štátnym inštitúciám, tak je to o to dôležitejšie.

Peter Kubovič, managing partner / advokát, HKP Legal

(rozhodne nie): V štandardnej krajine (západného typu) to určite prijateľné nie je. Ale u nás ešte stále mnohí predstavitelia štátnych inštitúcií a firmiem nechápu, že výkon štátnej funkcie je službou vo verejnom záujme, ktorá musí podliehať verejnej kontrole...

Ivan Košalko, prezident, Podnikateľská aliancia Slovenska

(rozhodne nie): Takéto posty vnímam ako službu občanom, ktorí majú nárok na to, aby vedeli, kto im slúži a či jej/mu možno dôverovať. V závislosti od postu tu môže zohrávať úlohu aj bezpečnostné riziko.

Ondrej Smolár, predseda predstavenstva, Soitron

(rozhodne nie): Profesionálny životopis svojich obchodných partnerov viem nájsť na LinkedIn. A typicky sa tam aj naň pozriem, keď sa s niekým stretnem prvýkrát. Nevieľm, prečo by takáto „best practice“ nemala platiť aj pre manažérov štátom ovládaných firiem.

Vladimír Dvorový, generálny riaditeľ, ProCare a Svet zdravia

(rozhodne nie): Malo by byť samozrejmé, že existuje úplná informovanosť o ľuďoch, ktorí za štát zastupujú záujmy v štátnych inštitúciách a firmách. Verejnosť má určite poznať meno takého človeka a jeho životopis ako záruku toho, že bol nominovaný kompetentný a bezúhonný človek.

Dariusz Tomasz Bator, CEO, BILLA

(rozhodne nie): Štátni úradníci a manažéri by sa nemali hanbiť za svoj životopis. Občania, ktorí sa de facto skladajú na ich plat, by mali mať dostatok informácií o pracovných zručnostiach štátnych manažérov. Odmietnutie zverejnenia životopisu vnímam ako pokus niečo skrývať alebo v niečom klamať.

Miroslav Adamiš, riaditeľ, generálne riaditeľstvo pre preklad, Európska komisia

(rozhodne nie): Každý štátny zamestnanec je povinný zverejniť svoj životopis, aby sa dalo zistiť, či spĺňa podmienky, keďže je platený zo štátnych peňazí.

Márius Hričovský, podpredseda predstavenstva, Stredoslovenská energetika

(rozhodne nie): Ak máme na mysli člena predstavenstva alebo dozornej rady, ale aj úroveň pod nimi, je kvalita osôb, ktoré túto funkciu zastávajú, súčasťou celkového corporate governance, a teda aj súčasťou budovania dobrého mena a značky firmy. Kvalita osôb je do určitej miery zárukou dobrého fungovania spoločnosti. Preto by malo byť v záujme spoločnosti, a teda aj jej orgánov informácie o vzdelaní, skúsenostiach a aktivitách svojich predstaviteľov zverejňovať.

Stanislav Kučírek, predseda, Slovensko-poľská obchodná komora

(skôr nie): Tvrdil by som, že rozhodne nie, ale v časoch absencie morálky a zároveň rozšíreného primitívneho plagiátorstva je predsa celkom možné si CV „upraviť“ podľa potreby... A nie je to len problém Slovenska. Môžem uviesť príklad z Poľska, keď po ostatných voľbách bol do dôležitej štátnej plynárskej spoločnosti dosadený na pozíciu generálneho riaditeľa archivár. Než ho stihli vymeniť, škody boli enormné. A v tom je problém.

Peter Dostál, generálny riaditeľ a predseda predstavenstva, Aliter Technologies

(skôr nie): Nedokážem si predstaviť

dôvod, pre ktorý by odmietol zverejniť svoj životopis. Viem pochopiť, ak nechce uviesť niektoré osobné údaje, ale na základe niečoho musel byť vybraný a ten proces by mal byť transparentný.

Ivan Paule, partner, TPA Audit

(skôr nie): Ako „akcionár štátu“ by som mal mať právo vidieť CV manažéra/odborníka, ktorý sa stará o majetok, ktorý spoluvlastním. V komerčnej sfére má veľa ľudí svoje CV verejne na sociálnej sieti.

Andrej Viceník, člen predstavenstva a vrchný riaditeľ Divízie firemného bankovníctva, VÚB

(nevieľm / nevyjadrujem sa / iné): Skôr ma zaujíma, či to je zákonné. Ak áno, tak sa nemôžeme čudovať, že tí, čo nemajú výstavné CV, sa nimi dobrovoľne chváliť nebudú.

Martin Krekáč, vedúci partner, Jenewein Group

(skôr áno): Verejné zverejňovanie životopisu vrátane v ňom obsiahnutých osobných údajov považujem za vec dobrovoľnosti. Ako dôležitejší však vnímam profesionálny prístup pri vyhľadávaní a výbere vhodných kandidátov, o ktorých dokážeme minimalizovať pochybnosti.